

DE STANDAARD

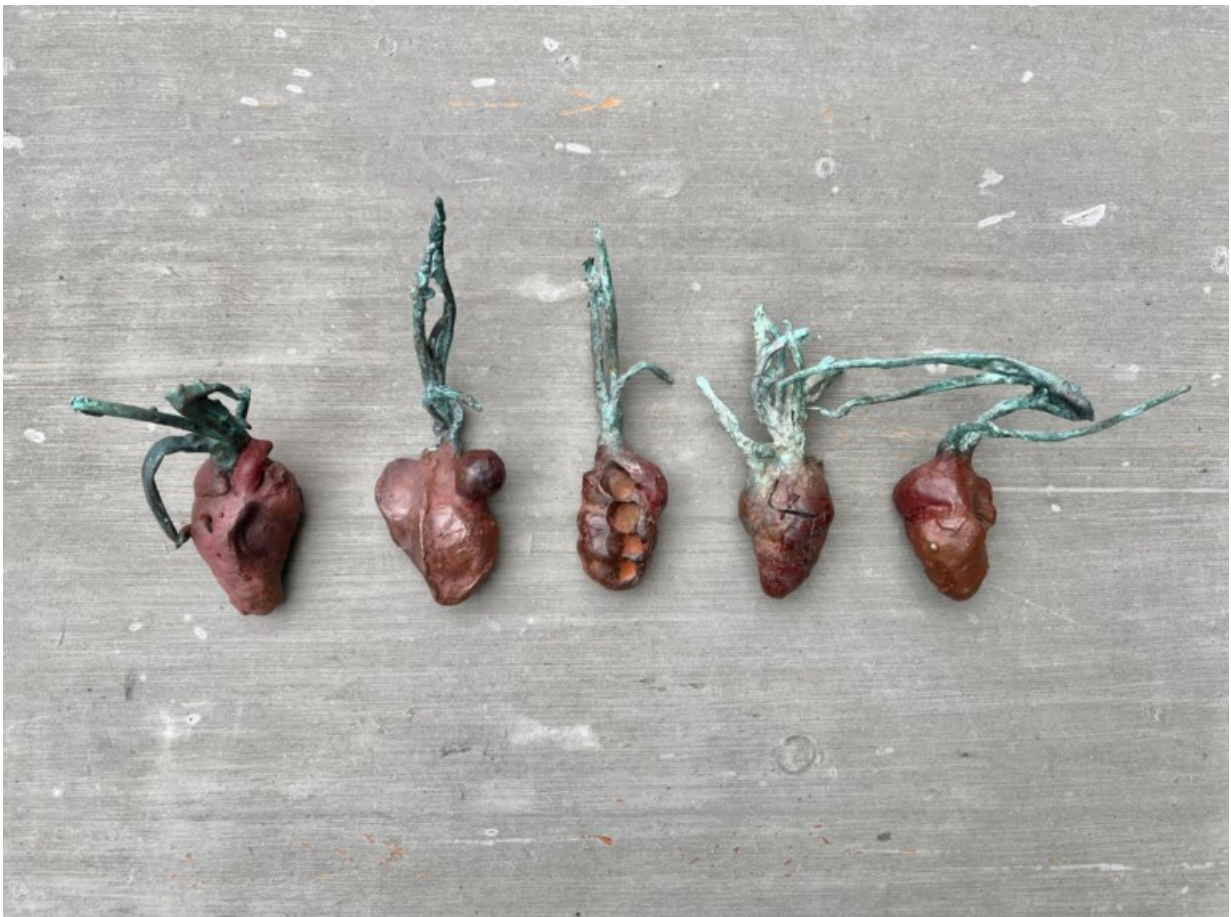
INTERVIEW Sofie Muller

‘Rituele handelingen hielpen mij door de lockdown’

‘Therapeutisch’, noemt Sofie Muller de lockdownkunst waarmee ze het voorbije jaar haar angst en stress bezweerde. De kleine bronzen sculpturen doen denken aan ex-voto’s in bedevaartsoorden.

Geert Van der Speeten

dinsdag 16 maart 2021 om 3.25 uur

Muller: ‘Voor elk verkocht werk worden vijftig bomen geplant op de plekken waar de harten te zien zijn.’ rr

De eerste lockdown kwam hard binnen voor Sofie Muller, de Gentse kunstenares die twee tentoonstellingen uitgesteld zag.

‘Ongerustheid, existentiële angst en onzekerheid overvielen mij’, zegt Muller. ‘Wat dan helpt, zijn eenvoudige handelingen die je voor jezelf doet en die uitgroeien tot rituelen. In de tuin vond ik gekiemde ajuinen, waar ik veel symboliek in zag. Niet alleen van verdriet. De rokken van de ui staan ook voor de gelaagdheid van de mens. Hoe dieper, hoe moeilijker de laag te veranderen valt.’

Hoe werden de uien kunstobjecten?

‘Ik kraste er mijn zorgen en intenties in, zowel persoonlijke als universele, zodat het een soort bezweringen of geritualiseerde objecten werden. Daaruit ontstonden hartvormen, eerst geboetseerd in was en daarna in brons gegoten.’

‘Aanvankelijk hield ik me aan een realistische hartvorm, geïnspireerd op afbeeldingen. Maar al gauw liet ik mijn emoties los en creëerde ik eigen versies. Als ik aan onmacht, boosheid of verdriet dacht, duwde ik des te harder mijn vingers en duimen in de was. Een intuïtief proces, dat elke sculptuur anders maakt.’

De hartvorm dook al vaker in uw werk op.

‘De interesse voor anatomie is er al sinds mijn jeugd. Mijn vader was antiquair, maar hij was ook lange tijd verpleger. Hij vertelde zijn kinderen graag over het menselijke lichaam en toonde ons anatomische platen. Ik houd er een collectie anatomiemodellen aan over, van handen, voeten maar ook harten. Sowieso is het menselijke lichaam mijn grote inspiratiebron. In 2014 maakte ik een reeks tekeningen van harten waarvan de slagaders overgingen in medische buisjes. Ik wou er de manipulatie van ons lichaam mee aanstippen.’

‘Een residentie in Italië, vorige zomer, voedde mijn hartenproject nog. Ik volgde het spoor van Leonardo da Vinci. Ruim voor andere wetenschappers bestudeerde hij de circulatie van het bloed. Da Vinci omschreef het hart als een spier en probeerde aan de hand van glazen constructies de circulatie van het bloed te simuleren. Ik vond ook een toepasselijk citaat van hem: “tranen komen uit het hart, niet uit het brein”.’

Hoe kwam u uiteindelijk uit bij 150 werken?

‘De zoektocht naar zoveel gekiemde uien had heel wat voeten in de aarde, ik vond ze uiteindelijk in Italië. Een ui staat voor mij voor groei en ontwikkeling, een vooruitzicht op een betere toekomst. Dat schuilt ook in het project *Movement of the heart*. Ik wil er een hoopvol signaal mee geven. Op 21 maart, de eerste lentedag en voor mij ook de aankondiging van het nakende einde van de coronaperiode, zullen de bronzen harten in de negen galeries belanden waar ik ooit een soloshow had.

‘Er is ook een ecologisch project aan gekoppeld. Corona heeft problemen zoals de klimaatcrisis naar de achtergrond geduwd. Maar het virus leidde ook tot bezinning en het besef: het kan niet meer zoals voorheen. Dat wil ik ook meegeven. Voor elk verkocht werk worden vijftig bomen geplant op de plekken waar de harten te zien zijn. De groei van de ui wordt op die manier verdergezet.’

Hoe wilt u de sculpturen presenteren?

‘In elke galerie anders. In de hoofdstad van Azerbeidzjan, Bakoe, wordt er zelfs een theeceremonie aan gekoppeld, waarbij harten worden doorgegeven. In Knokke schik ik de sculpturen onder meer op een ex-votoplaat uit een voormalige kerk. Ze roept de aloude vormen van devotie en smeekbedes om voorspraak op. Ik ben niet katholiek geïnspireerd, maar rituelen raken me wel. Ze helpen om met emoties om te gaan. Zo heb ik tijdens de lockdown tips voorgesteld om eigen kunstwerken te creëren, waaronder een boekverbranding.’

Pardon?

‘Het project heet *Treasured thoughts* en gaat veeleer om het koesteren dan om het vernietigen. Een boek of schrift dat je dierbaar is, kun je omwikkelen, beschermen en voor jezelf bewaren, eventueel in gedeeltelijk verbrande vorm. Vuur kan ook een helend proces zijn.’